

mer mig i høj Grad tvivlsomt, Smidlertid skal det naturligvis blive Genstand for Udvalgets nærmere Overvejelse. — Det ærede Medlems Endringsforslag under Nr. 3 har jeg ikke noget særligt at bemærke ved; jeg kan slutte mig til den højtærede Ministers Fraraaden af dette Forslag. — Det ærede Medlems Endringsforslag under Nr. 4 og 5 angaar Stattefrihed for den uproduktive Formue. Jeg kan ikke finde, at der er den allermindste Grund til, at den uproduktive Formue skal være stattefri. Naar en Mand ønsker at have en Del af sin Formue i uproduktive Bømed, ofte nærmest enten i Spekulationsbømed eller i Fornøjelses- og Lüksusbømed, kan jeg ikke se, hvorfor han derfor skulde være fri for at svare Stat af denne Formue. Naar en Mand f. Eks. køber sig en Viltjagt, eller en Mand holder en Villa med en stor Park, som maaste kun har en ringe Udlejningsværdi netop paa Grund af dens Størrelse og særlige Egenskaber, hvorfor skal han saa være fri for at svare Formuestat deraf? Det er mig ganske umuligt at fatte. Ligeledes, naar en Mand foretrækker i Stedet for at sætte en Sum Penge ud paa Rente at købe et Stykke Jord, som han mener i Tidens Løb vil kunne komme i højt Pris, men som for Tiden ikke giver Spor af Indtægter, maaste inarere en aarlig Udgift, hvorfor skal han saa være fri for at betale Formuestat deraf? Det er mig umuligt at fatte dette. Det ærede Medlems Forslag under Nr. 5 angaar Bøger og Malerier. Sa, derom er at sige, at i de Tilfælde, hvor Bøger og Malerier bør være fri for Formuestat, ere de efter Lovforslaget fri derfor, idet de saa falde ind under Betegnelsen „andet husligt Indbo“. Hvor derimod Bøger og Malerier falde uden for „andet husligt Indbo“, hvor f. Eks. Bøgerne fremtræde som et helt Bibliotek, der kun staar til Ejerens Disposition, hvortil kun Ejeren har Afgang, og hvor Malerierne fremtræde som et Billedgalleri, hvortil kun Ejeren, og hvem han særlig indbyder, har Afgang, kan jeg ikke se, med hvilken Høje man skulde undtage en Lüksus, som kun er de færreste tilladt, fra at betale Stat. — Det ærede Medlems Forslag under B. Nr. 6 kan jeg forbigaa, det udtalte den højtærede Minister sig ret udførligt om, og det samme er Tilfældet med hans Forslag under Nr. 7. Ogsaa disse Forslag skal jeg tillade mig at fraraade det høje Ting at vedtage. — Dernæst findes der til § 24 under B. Nr. 8 et Forslag om, at hvor Selvangivelse ikke er anvendt, tør Forhøjelse af den i det foregaaende Aar stedfundne Skatteansættelse kun finde Sted, saafremt det er

godtgjort, enten at denne Skatteansættelse har været for lav, eller at vedkommende har haft større Indtægter end i det foregaaende Aar. Det forekommer mig, at den saadane Bestemmelse slet ikke kan gaa an her i Lovforslaget. Hvad vilde den nemlig føre til? Eksempelvis skal jeg anføre, at naar en Mand paabegyndte saa at sige en hvilken som helst Forretning, en Handelsforretning eller en industriel Forretning, og han det første Aar ikke havde noget Overskud, maaste endog saa Understud, vilde der jo i det Aar ikke blive noget, som han fra denne Forretning skulde tillægge de Indtægter, han ellers maatte have. Naar han altsaa anvendte Selvangivelse i det Aar, vilde han med fuld Sandhed kunne opgive sin Indtægt til de Indtægter, han havde uden for denne Forretning, maaste endog med Fradraget af Understudet i Forretningen, og vilde blive sat i Stat derefter. Men de følgende Aar vilde det forhaabentlig for ham vise sig, at hans Overskud af Forretningen steg og atter steg. Naar han imidlertid blot passede paa at holde det godt gemt for sig selv, saa vilde, hvis det ærede Medlems Endringsforslag blev vedtaget, Bigningsmyndighederne være ude af Stand til at sætte ham op i Stat, thi hvorledes skulde det kunne siges, at det var godtgjort, at hans Indtægt var bleven større? Nej, Bigningsmyndighederne maa paa dette som paa andre Omraader have Ret til at handle efter deres frie Skøn — selvfølgelig ikke efter Vilkaarlighed; som jeg allerede har fremhævet, og som jeg ogsaa mener det fremgaar af Lovforslaget, at de ikke maa, men efter deres frie fornuftige Skøn efter alt, hvad der er dem bekendt, og alt, hvad de kunne slutte sig til. Naar det ærede Medlem sagde, at den Fremgangsmaade, der brugtes her i Kjøbenhavn, at sætte Folk op og atter sætte Folk op, saa længe de ikke angav selv, var uberettiget, saa tror jeg ikke — det er nu kun en Sidebemærkning, thi direkte vedrører det jo ikke dette Lovforslag — at det ærede Medlem har Ret hertil med Hensyn til Kjøbenhavn. Jeg tror tværtimod, at dette i Kjøbenhavn er fuldt berettiget, og det fordi man i Kjøbenhavn har Lejlighed til at klage. Der er det fuldt berettiget, at Skatten vilkaarligt bliver sat op, thi rammer man den virkelige Indtægt, har den skattepligtige intet at fortryde paa, og kommer man over den virkelige Indtægt med $\frac{1}{8}$ af denne, har han Ret til at klage og til at godtgøre, at hans Indtægt ikke er saa stor, som den er sat til, samt Ret til at faa Skatteindtægten sat ned. I dette Lovforslag er det ganske anderledes,